ISSN 2078-6794. Вісник Львівського університету. Серія мист-во. 2026. Вип. 28. С. 106–124
Visnyk of the Lviv University. Series Art Studies. Issue 28. P. 106–124

П Е Р Ф О Р М А Т И В Н І М И С Т Е Ц Т В А

УДК 78.071.5:781.6:82-1]:94]:378.091.33-028.17-057.875:355.48](477)"2022"
DOI: http://dx.doi.org/10.30970/vas.28.2026.106-124

МИСТЕЦТВО ВИХОВАННЯ ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ: ПРИНЦИПИ СТВОРЕННЯ АУДІОПРОЄКТІВ ТА ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНИХ КОМПОЗИЦІЙ ПІД ЧАС РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ (ЗА МАТЕРІАЛАМИ ТВОРЧИХ РОБІТ СТУДЕНТІВ ФАКУЛЬТЕТУ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ)

Олена БАША

ORCID: https://orcid.org/0009-0002-1121-9238
Львівський національний університет імені Івана Франка,
кафедра театрознавства та акторської майстерності,
вул. Валова, 18, Львів, Україна, 79008
e-mail: Olena.Basha@lnu.edu.ua

Мирослава ЦИГАНИК

ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4337-7222
Львівський національний університет імені Івана Франка,
кафедра театрознавства та акторської майстерності,
вул. Валова, 18, Львів, Україна, 79008
e-mail: myroslava.tsyhanyk@lnu.edu.ua

Досліджено мистецькі практики виховання історичної пам'яті молоді, побудовані на висвітленні подій російсько-української війни, на матеріалі творчих робіт студентів факультету культури і мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка. Обґрунтовано значення історичної пам'яті як важливого чинника формування національної та культурної свідомості, громадянської позиції, патріотичного виховання й моральних орієнтирів молодого покоління. Наголошено, що, в умовах інформаційної війни, поширення пропаганди та імперських наративів мистецькі практики можуть виконувати не лише естетичну, а й документальну, комунікативну, просвітницьку та патріотичну функції. Розглянуто досвід залучення студентів до активного співтворення історичного знання завдяки роботі з документальними свідченнями, громадянську лірику та інші тексти, що безпосередньо відображають досвід війни. Проаналізовано створення у перші дні повномасштабного вторгнення волонтерського аудіопроєкту "Хроніки підвалу". Простежено особливості роботи студентів, викладачів та акторів над озвученням документальних текстів, написаних очевидцями, які переживали початок війни в

© Баша Олена, Циганик Мирослава, 2026

умовах бойових дій та обстрілів. Окрему увагу приділено принципам побудови поетичної, а далі літературно-музичної композиції “Не хочу літа, хочу Перемоги…”, створеної на основі поетичних текстів, написаних під час війни українських авторів. Визначено основні принципи її драматургічної організації. Показано, як документальна поезія, що фіксує конкретні події, людські втрати, досвід вимушеного переміщення, героїзм захисників і прагнення до перемоги, у процесі сценічної інтерпретації набуває цілісної драматичної структури та стає засобом осмислення колективного досвіду. Простежено подальший розвиток цієї практики через поєднання поетичного слова з вокалом, авторською піснею, грою на бандурі, гітарі, інструментальними та хореографічними засобами. На матеріалі творчої діяльності факультету продемонстровано еволюцію мистецького осмислення війни від первинної фіксації емоцій і сподівань до усвідомлення мужності та героїзму українських захисників. Доведено, що залучення студентської молоді до створення подкастів і літературно-музичних композицій сприяє не лише розвитку їхніх професійних та творчих компетентностей, а й активному засвоєнню історичного досвіду, формуванню відповідального ставлення до національної пам’яті та протидії дезінформації. Визначено мистецьку творчість як один із дієвих способів психологічного опрацювання травматичного досвіду війни та водночас як інструмент комунікації між поколіннями. Зроблено висновок, що сучасна студентська молодь має бути не пасивним отримувачем інформації, а дослідником, творцем і оповідачем історичного знання. Використання сучасних цифрових форматів і художніх засобів дає змогу доносити український досвід війни до молодіжної аудиторії в Україні та за кордоном, сприяючи збереженню національної пам’яті, консолідації суспільства та міжнародному розумінню українського досвіду.

Ключові слова: аудіопроєкт, літературно-музична композиція, історична пам’ять, мистецькі практики, російсько-українська війна, національна пам’ять, творча робота, громадянська лірика.

Проблематика. Коли йдеться про історичну пам’ять, то насамперед, що спадає на думку, – це її своєрідний арсенал: меморіали, музеї, архіви, бібліотеки, де збережено індивідуальну та колективну пам’ять про історичне минуле. Це дає підстави для розуміння історичної пам’яті не як науки, а радше як об’єкта наукового дослідження. Вона зберігає спогади учасників минулих подій, їхні усні перекази, а також письмові свідчення та мемуари. Отже, покоління до покоління передає сукупність досвіду, знань та уявлень народу про спільне минуле. Відбувається його самопізнання, усвідомлення себе частиною нації та її історії, формування національної й культурної свідомості – усе те, що відрізняє один народ від іншого.

Вивчення та засвоєння історичної пам’яті народу закладають підвалини патріотичної свідомості наступних поколінь, їхньої соціальної ідентифікації. Історична пам’ять не є суто науковим поняттям, а радше культурним та емоційним феноменом, який часто набуває спрощених і навіть міфологізованих форм. Це – сукупність знань, емоцій, міфів та уявлень суспільства про своє спільне минуле. На відміну від академічної історії, історія пам’яті часто – образна та емоційна, а її характерними носіями є також віками сформовані традиції, звичаї, пісенні та міфотворчі реліквії, які тонко й своєрідно відображають суспільні процеси.

Мета статті. У часи важких випробувань історична пам'ять є інструментом формування національної свідомості, громадянської позиції, а також патріотичного виховання молоді та її світоглядного становлення. Вона впливає на сприйняття сьогодення, вчить враховувати уроки минулого, переосмислювати давні події, порівнювати їх із сучасними та робити відповідні висновки, щоб уникати повторення помилок, формуючи теперішнє й окреслюючи перспективи майбутнього.

Аналіз останніх публікацій. Питання фахової підготовки студентів та формування їхніх професійно-творчих компетентностей у галузі сценічного, музичного та хореографічного мистецтва висвітлено в наукових працях О. Баші, М. Циганик, Г. Бень, Д. Лисенко, І. Штурмак-Яремишин та інших дослідників [1; 17; 18]. Водночас проблема збереження та виховання історичної пам'яті, національної свідомості й патріотичного виховання молоді за допомогою мистецьких практик перебуває в центрі уваги науковців та діячів культури. У сучасних розвідках окреслено значення документальних свідчень, цифрових аудіопроєктів (зокрема подкастів) та сценічної інтерпретації поезії воєнного часу як інструментів осмислення колективного травматичного досвіду та протидії дезінформації. Проте практичний досвід залучення студентської молоді до безпосереднього співтворення історичного знання через літературно-музичні композиції побудованих на висвітленні подій повномасштабної російсько-української війни потребує покрокового цілісного аналізу й узагальнення.

Виклад основного матеріалу. Під час сьогоднішньої повномасштабної російсько-української війни та геноциду українського народу саме історична пам'ять допомагає об'єднати націю, формуючи спільні уявлення про героїв і ворогів, про добро і зло, розвінчуючи ворожі так звані "історичні" міфи та сучасну пропаганду.

Триває інформаційна війна, спрямована на знищення нашої спадщини та спотворення минулого імперськими наративами. Нависає загроза підриву ідентичності й самого існування української культури. Україна переживає події, що будуть закарбовані в індивідуальній та колективній пам'яті глибокими емоційними ранами, і від того, як ми проживемо та пропрацюємо ці колективні травми сьогодні, залежить здоров'я всієї нації, зокрема її молодого покоління.

Прийшло усвідомлення того, що саме зараз ми всі стали частиною історичної пам'яті, яку вивчатимуть нащадки. Головними її носіями стане молодь із різних регіонів нашої країни, яку треба об'єднати довкола спільних перемог і трагедій та залучити до активного співтворення історичного знання. Головною ідентифікаційною функцією історичної пам'яті є усвідомлення молодими людьми своєї належності до конкретної нації, її історії та культури. Важливим є також формування моральних орієнтирів на прикладах героїзму, самопожертви та громадянської відповідальності, а також розвиток уміння протидіяти дезінформації, пропаганді та фальсифікації історії.

У цей час особливе місце посідає мистецтво історичної пам'яті, складовою частиною якого є мистецькі практики.

Повномасштабна російсько-українська війна внесла свої корективи в навчальний процес факультету культури і мистецтв та його кафедр. Коли вся країна піднялася на захист Батьківщини, тисячі добровольців, узявши до рук зброю, пішли воювати на фронт. Заклади вищої освіти, зокрема мистецькі, опинилися на передовій культурного, світоглядного, інформаційного та волонтерського пласту.

Попри всі напрацьовані роками освітні програми та силабуси до освітніх компонентів, викладачі разом зі студентами відкрили нові для себе мистецькі практики, серед яких – подкасти, репортажі, літературні та поетичні композиції доби війни.

Студентство, залучене до активного співтворення історичного знання, виступило в ролі дослідників і відтворювачів історичних подій. Історію цих подій студенти висвітлювали через призму людських доль наших сучасників.

У перші дні війни Гарбузюк Майя Володимирівна – театрознавець, доктор мистецтвознавства, доцент кафедри театрознавства та акторської майстерності, виконувач обов'язків декана факультету культури і мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка – висунула ідею створити подкаст, у якому будуть озвучені щоденники, що зберігають свідчення про події перших днів війни. Докладніше про цей проєкт та його учасників йдеться у вступному слові Майї Володимирівни: "Ви слухаєте «Хроніки підвалу» – волонтерський аудіопроєкт, у якому об'єднались викладачі, студенти університету і актори театрів Львова. Це – подкаст, у якому звучать тексти наших колег, людей культури і мистецтва, котрі від 24 лютого 2022 року, з моменту повномасштабної війни росії проти України, опинилися на територіях бойових дій або ж близько до них. Тексти, які ви почуєте, створені у підвалах, бомбосховищах, квартирах українських міст, що їх сьогодні агресор перетворює на руїни. Вони опубліковані у соцмережах, найчастіше це пости на фейсбук-сторінках, писані вдень чи вночі у відносному спокої або під час нападу панічних атак, для себе і водночас для світу. Ці документи часу неодмінно мають зазвучати, бо, промовлені вголос, вони отримають додаткову силу і енергію. Вони отримають друге життя і інший вимір. Це лише невелика частка того, чим можемо ми допомогти нашим колегам на віддалі, один зі способів висловити їм нашу підтримку. Це також одна із можливостей документувати злочини ворога, який неминуче, ми в цьому глибоко переконані, понесе відповідальність за все. І це наш малий внесок у спільну велику перемогу, яку ми всі разом наближаєм. Перша з авторок, Олена Косенко, кінознавиця і сценаристка, яка мешкає у Києві. Хештег «Хроніки підвалу» з фейсбук сторінки Олени і дав назву цьому подкасту… Авторські права узгоджено, редакторські втручання у текст відсутні, мову подаємо відповідно до оригіналу. Оскільки Олена має багато друзів, знайомих, які активно відгукувалися на її тексти, щоб зберегти у звуковому просторі цей полілог, ми вирішили бодай частково озвучити коментарі. У цій вже знайомій нам комунікативній структурі непомітно для нас самих вималювались обриси сучасної античної трагедії з протогоністом і хором.

Читають: доцентка кафедри театрознавства та акторської майстерності, н. а. України Олена Баша, а також викладачі і студенти кафедри та актори львівських театрів Алексеєнко Наталя, Бонящук Назар, Вакулюк Остап, Довженко Іван, Ковтуненко Анна, Лисюк Мар'ян, Новосад Христина, Романчук Ірина, Хромов Данило. Режисура і звукове оформлення Валерія Коломійця. «Хроніки підвалу. Частина перша»" [16]. Здавалось, що все це тимчасово і війна триватиме недовго, тому необхідно встигнути задокументувати емоції, почуття тих перших трагічних днів.

У перервах між тривогами й обстрілами, які стали буденністю життя українців, викладачі разом зі студентами та випускниками факультету знаходили прихисток у маленькій кімнатці біля пульта звукооператора Першого театру та факультету культури і мистецтв Мар'яна Лесюка й озвучували документальні свідчення, думки та почуття людей, які переживали ту страшну навалу у підвалах київських будинків. Записано сім частин, а війна все тривала…

Викладачі та студенти освітньої програми "Акторське мистецтво драматичного театру і кіно", набір на яку відбувся у перші місяці війни, попри напрацьовані силабуси дисципліни "Сценічна мова", що передбачали, зокрема, роботу над уривками з описової прози українських письменників, відчували потребу говорити про війну, оскільки ні про що інше тоді неможливо було ані говорити, ані думати.

З перших днів війни інтернет заполонили поетичні тексти, що фіксували емоційний досвід людей, які переживали початок повномасштабного вторгнення. Їх писали та оприлюднювали на своїх сторінках у Facebook професійні поети, початківці й просто всі бажаючі. Вони були присвячені воєнним подіям, якими жила країна, першим героям, біженцям, які залишали свої домівки, людям у зруйнованих містах і селах та тим, хто залишався там і щодня перебував під ракетними обстрілами, ховаючись у підвалах та укриттях; тим, хто опинився під окупацією, першим загиблим і зниклим безвісти…

Викладачі разом зі студентами знаходили в інтернеті ці вірші, сповнені болю й переживань, та працювали над ними: вчилися вибудовувати логіку висловлювання, передавати думку й емоцію, аналізували послідовність подій, з'ясовували, про що і для чого написано той чи інший текст. У попередньому дослідженні зазначено, що "...неабияк впливає на формування творчої і світоглядної позиції юного митця читання громадянської лірики, і такий розділ обов'язково повинен бути внесений у програму навчального курсу зі «Сценічної мови»" [1, с. 32]. Здавалося, ще ніколи поетичне слово не було таким значущим і бажаним для кожного окремо та для суспільства загалом, об'єднаного спільним горем – війною. Ці поезії стали документальними свідченнями реальних подій, що відбувалися в країні тут і тепер:

А хтось вже завтра не прокинеться
Тримайся, Вінниця.
Боже, скажи, будь ласка:
Навіщо тобі коляска?
Їдуть в посилках айфони і гуччі
Із вбитої Бучі.
Дружина поміряє мертві речі

Хороший вечір
Ракета закреслила немов олівцем
Кременчуцький ТРЦ
Їм треба смерть як щоденний допінг
Останній шопінг
Десь з хмарки дивиться вниз принцеса:
Моя Одеса.
Родина вбита, могила – хата
Тримайся, тато!
Царство небесне. Прийми їх. Амінь.
Ми не пробачим, Ірпінь
Місто воскресне потім колись.
Молись. І мстись.
Варвари вдалися знов до набігів
Тримайся, Чернігів
Він тимчасовий – цей клятий полон
Ми разом, Херсон.
Той гуркіт ранкових трамваїв
Згадай, Миколаїв
Проспекти та затишок парків
Повернемо, Харків
Аксіома доволі проста
Це наші міста.
Во ім'я ЗСУ, батька та сина
Ми всі – Україна [9].

Було зрозуміло, що ці вірші – документальні свідчення сьогоднішніх трагічних подій, і їх треба зберегти у нашій пам'яті, їх мають почути сьогодні всі, хто потребує слів правди і підтримки.

З'явилася потреба створити літературну композицію, об'єднавши усі поетичні тексти, породжені війною. Визначено основні принципи побудови композиції і скомпоновано їх у певній послідовності: 1. Тема. 2. Хронологія. 3. Логічний зв'язок. 4. Сюжетна лінія (зав'язка, розвиток подій, кульмінація, розв'язка).

Тема. Серед класичних канонів побудови будь-якої композиції найперший – спільна тема. Вона має об'єднати всі твори в єдине художнє ціле. У наших композиціях вірші різних авторів об'єднала довкола себе тема війни. Вона стала головною під час відбору творів для майбутніх композицій.

Хронологія. Послідовність історичних подій у часі. У нашому випадку відправною точкою став 2000 р., коли опубліковано вірш-гумореску Павла Глазового "Кошмарний сон". Безглуздий сон, з якого всі сміялися у 2000 р., справдився і став страшною реальністю у 2014 р. та вибухнув у 2022 р. Гумореска, де автор змалював привид "русского мира", що грабує українця, виявилась пророчою і, створюючи композицію із поезії війни, розпочато з неї:

Подивишся передачі
Та різні програми
І думаєш: – Скільки ж можна
Дражнитися з нами?
Після кожної реклами,
Кожної об'яви
Тільки й чуєш: "Севастополь –
город русской славы".
Позавчора пізнувато

Я уклався спати.
Сплю і бачу: ніби привид
Пхається до хати.
Пика кругла, наче диня,
Оченята хитрі,
Нога в гіпсі і блотняцька
Кепка на макітрі.
– Ти чого це серед ночі? –
Питаю в прояви,
А він каже: – Собираю
Вещи русской славы,
Откудова эта шуба?
Кажу: – Із Полтави.
Пхає в сумку. – Значит, это
Шуба русской славы.
А откуда эта шапка?
Кажу: – Зі Сваляви.
Пхає в сумку. – Значит, это
Шапка русской славы.
З шафи чоботи жіночі
Тягне за халяви.
– Итальянские? – питає, –
Значит, русской славы.
А откудова иконы?
Из какой державы?
– Із Києва.
– Киев тоже
Город русской славы.
Впакувався, сів до столу
Поїв “на халяву”.
– Обожаю вареники –
Всерусскую славу!
– А откуда коньячишко?
Кажу: – З Балаклави.
– Так это же Севастополь,
– Город русской славы…
Видув пляшку. Лізе в ліжко…
До дружини Клави.
– Куди?! – кричу.
Это, – каже, –
Баба русской славы!..
Я злякався і проснувся.
Звідки ця химера?
Напевне я надивився
Передач про мера,
Який має біля моря
Русской слави дачу,
А ще хоче Севастополь
І Крим – на додачу [5].

У літературній композиції передбачено окреслення чіткої хронології не тільки за часом написання творів, а й за послідовністю подій, що в них відтворено. Хронологічний ряд легко вибудовано, оскільки події, що висвітлювали у віршах, відбувалися тут і зараз, а вся країна була учасниками і свідками цих подій.

Це були не просто поезії, а живі документальні свідчення воєнного часу. У перший рік війни для всіх нас характерними були прагнення Перемоги та віра в те, що вона близько, що війна не може тривати довго, що все це – майже непорозуміння і що весь світ незабаром підніметься на наш захист. Такі настрої панували і серед студентства… Саме тому для назви першої поетичної композиції обрано рядок із вірша, який найбільше відповідав тогочасним настроям і прагненням, – "Не хочу літа, хочу Перемоги…"

Не хочу літа, хочу перемоги.
Простих занять, мелодії вітрів.
Без сліз, без нервів, жити без "тривоги".
І щоб родинний вогник завжди грів.
Щоб було свято на Різдво і Паску
Таке велике, як цей Божий світ.
Бабуся одягалася в запаску.
Матуся позривала пустоцвіт.
І залишила зав'язь із плодами.
Щоб батько більш від рани не стогнав.
Ступати хочу босими ногами
Й метеликів ловити поміж трав.
Так хочу перемоги над ордою.
Над злом, брехнею. Хочу просто жить.
Пустити всі печалі за водою
І кожним днем прожитим дорожить.
І пам'ятати, просто пам'ятати
Хто ворог твій, а хто твій захисник.
Кордони укріпляти, не латати
І вчити мову, МОВУ! не язик.
Ой, скільки хочу... Та чи дочекаюсь.
Чи потече водиця з джерела...
Я словом рідним квіточки торкаюсь
Й прошу у Бога – лиш би розцвіла... [14].

Та війна тривала і диктувала зовсім інші вірші та впорядковувала їх. І кожному, без зайвих пояснень, було зрозуміло, про що йдеться. Тут і про тисячні потоки біженців:

Звідки ти, чорна валко, пташина зграє?
– Ми, капелане, мешканці міста, якого немає.
Прийшли сюди, принесли покору і втому.
Передай своїм, що стріляти більше немає по кому.
Наше місто було з каменю та заліза.
У кожного з нас тепер у руці дорожня валіза.
У кожній валізі попіл, зібраний під приціл.
Тепер навіть у наших снах пахне горілим… [8].

Коли під час активних бойових дій на сході країни збито український військово-транспортний літак ІЛ-76 із 40-а десантниками на борту, мережі облетів розпачливий вірш "Реквієм на дощі", емоційна рефлексія на трагедію війни, у якій обривають людські життя через математично точно обчислені траєкторії снарядів:

За законами математики –
Мінус доля на мінус час…
Небо ридма ридає, солдатики,
Небо ридма ридає по вас.
Хтось звіряв на мапі маршрути,

Хтось дивився на зорі з печер…
Нерозкритими парашутами
Рахуватимуть вас тепер…
Вже за все перед Богом прощені
Линуть ангели-дембеля…
Засинайте спокійно, хлопчики,
Це навіки ваша земля [11].

Сюжет. Саме життя вибудовувало нові сюжетні лінії… Після першого шоку від тривог, щоденних обстрілів, невтішних повідомлень із фронту до міст і сіл поїхали труни – спочатку поодинокі, а потім їх ставало дедалі більше. Здавалось, що це неможливо, проте українці поступово звикали до нової страшної реальності:

Хлопчиків везуть, везуть додому...
хлопчики спочинуть від утоми,
від ворожих куль, запеклих герців,
від пекучих ран, промоклих берців;
хлопчиків везуть у домовинах,
синьо – жовті стяги на машинах,
мерехтять лампадки вздовж дороги,
люди слізно падають у ноги…
душі хлопчиків летять додому
крізь потоки сліз і звуки дзвону [6].

Логічно і сюжетно вмотивована послідовність набула структури і форм цілісного драматичного твору. Простежуємо у віршах життєві історії, що поступово набувають розвитку у теперішньому часі. Отже, наступним у композиції став вірш, написаний київським хлопцем, поетом і музикантом Іллею Чернилевським. З перших днів війни він вирушив на фронт і між боями продовжував писати свої зворушливі й життєстверджувальні пісні та вірші:

Танцює в повітрі, свистить біля ніг
Осколків і куль нелюдська завірюха
І мій кулеметник говорить мені
“Пішли повоюємо трохи, Ілюха”
І бачимо ми, як життя наші Бог
В цю мить підганяє під розмір окопу
А я заряджаюсь і думаю “ох”
Як хочеться снікерса і кока-колу
Як хочеться тиші, без мін, без арти
Як хочеться просто її обійняти
Та мирні думки відсуваються в тил
І пальці засмоктує холод гранати
Ми з Юрою вчора курили на двох
І Юра ділився секретами браги
А зранку навідався сєпарський ВОГ
І Юру невдовзі двохсотим забрали
Війна не прощає двозначність, брехню
Війна – це отруйний укус саламандри
І серце своє я ховаю в броню
Яку не зірвати. Мене – не зламати
І сонце встає
І говорить усім
Квітневу, палку і тремтливу промову
Що скоро часи набуття, воскресінь
Що вірити маємо ми в перемогу

І палець правиці кільце обійма
Так міцно, неначе дитину матуся
І чуючи залпи свинячих гармат
Кажу собі впевнено:
Я повернуся [15].

Не повернувся… У перший рік війни “забрали двохсотим” і самого – Іллю… Поетка Марія Лелека написала для нього вірш-посвяту:

Він був музикантом, і там, на війні, гітару змінив на гвинтівку.
Та слухав не пострілів свист уві сні-Пісні! І музику тільки!
І поки стріляли по них в бліндажі, і поки він рив окопи,
Не кулі вкладав в автомат-вірші! І брав акорди, акорди!
І поки вороже військо ішло, на нього ішло по трупах,
Він бив їх, щосили, він бив це зло, по струнах, боєм по струнах!
І в мить, коли враз обірвалась струна, і тиша лягла опісля,
Злетіла у небо із самого дна, душа його – пісня, пісня!
Остання мелодія зіграних гам, Що світ закривала собою,
І вдарили з неба по ворогам куплети – його набої!
По лютій неправді із висоти! Як дзвін поминальний з церкви.
І пулі у полі, і світ застиг, в концерті, його концерті.
А він у поклоні схилившись, впав, і нотні скінчились дописи.
Та плескотом стрільб і небесних заграв були йому оплески, оплески!
З усіх автоматів, з усіх долонь Всієї своєї нації,
І перейшли вони в вічний вогонь – Овації.
І світлом його засвітилась імла. І смерть відступила мусила!
Бо силу зла її перемогла Музика. Його Музика [12].

Далі поетичну композицію продовжили інші вірші, у яких звучали гнів, прокляття, бажання спротиву і боротьби до переможного завершення війни. Відкрито надзвичайно потужні у своїй внутрішній силі та протистоянні злу поезії львів’янки Надії Крат:

Схоже, плюєшся даремно
Своєю гидкою отрутою –
Наш страх проковтнула сирена
Ще двадцять четвертого лютого
До слова короткого “воля”
Століття кривавого шляху.
У серці вже стільки болю,
Що місця немає страху.
Хоч повняться моря води
Кров’ю й слізьми вкраїнськими,
Не спиниш любов до свободи
Ракетами сатанинськими.
Конай у власних тенетах,
Дери від люті горлянку –
Сьогодні уся планета
Одягнена в вишиванку [10].

Цей вірш став поетичною кульмінацією композиції, а її розв’язкою – вірш ще однієї талановитої львівської поетки Ілони Верхівської-Ельтек, сповнений неймовірного оптимізму та віри у прекрасне майбутнє нашої країни:

Ти знаєш… прийде день
закінчиться війна
і в небо без тривог
одягнеться весна
і ми підемо вдвох

відновимо мости
і усміхнеться Бог
коли ми будем йти
і буде дітвора
сміятись у дворах
закінчиться пора
в холодних укриттях
і знову прилетять
додому журавлі
бо знаєш... тільки тут
їм тепло на Землі
бо знаєш... в цьому суть
й, насправді, в цьому сіль
лиш тут вони живуть...
лиш тут минає біль....
і будуть знов міста
із вільними людьми
де з чистого листа
здобутий, врешті, мир
і буде світло знов
і будуть знов мости
бо знаєш... це любов
цю повінь перейти
бо знаєш... це життя
де встануть із руїн
мільйони "ти і я" –
в Найкращій із країн... [2].

У композиції – також вірші про війну українських поетів: В. Симоненка, Т. Власової, М. Пономаренко, Н. Паснак, В. Кондратюка.

Роботу над поетичною композицією "Не хочу літа, хочу Перемоги…" завершено. Прем'єра відбулася під час зимової сесії на сцені Першого театру і зібрала повну залу глядачів: студентів, викладачів, батьків, колег-акторів і просто шанувальників театру. Слухали, затамувавши подих. Було відчутно, що ця робота, у якій зібрано твори, написані під час війни, ще триває, де простежено долі окремих людей і цілої країни, справляє потужне емоційне враження на присутніх у залі. Глядачі відчували потребу почути зі сцени про те, чим живе країна, а студенти-актори – говорити вголос про те, що болить, хоч їм треба було докладати зусиль, щоб не плакати. І це були найкращі уроки патріотизму для студентів факультету культури і мистецтв.

Згодом до акторської поетичної композиції було долучено студентів кафедри музичного мистецтва. Отже, поетичне слово органічно переплели зі співом вокалістів і грою дуету бандуристок, авторську пісню та гру на гітарі поєднали з поезіями, а ВІА вразив пронизливими сучасними творами та сольним виконанням на саксофоні. Згодом до створення нових музично-поетичних композицій про війну доєдналися ще дві кафедри – музикознавства та хорового мистецтва і режисури та хореографії. Отже, для репертуару факультету культури і мистецтв підготовлено три літературно-музичні композиції: "Не хочу літа, хочу Перемоги…" (див. додатки 1, 2) [13], "МИ РАЗОМ!" (див. додаток 3) [3] та "Героям Твоїм Слава…"(див. додаток 4) [19], де вже не було наївних надій на швидку перемогу, а йшлося про мужність та

героїзм наших захисників, серед яких уже було немало і наших студентів та викладачів, де згадано про кожного з них.

Висновки. Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що в умовах повномасштабної російсько-української війни мистецькі практики можуть бути дієвим інструментом збереження та осмислення історичної пам'яті, а також важливим засобом залучення молоді до співтворення історичного знання. Студентська молодь сьогодні є не лише свідком і учасником історичних подій, а й активним творцем способів їхнього осмислення та репрезентації. Саме тому залучення студентів до мистецького відтворення та переосмислення подій війни є важливою складовою сучасного освітнього процесу та патріотичного виховання.

Проаналізований досвід створення подкастів, поетичних і літературно-музичних композицій засвідчує, що мистецтво дає студентам змогу фіксувати й осмислювати досвід війни через людські долі, емоції та особисті переживання. Така діяльність сприяє не лише розвитку професійних мистецьких компетентностей, а й формуванню громадянської позиції, національної свідомості та відповідального ставлення до історичної пам'яті. Водночас творче переосмислення травматичного досвіду може сприяти його психологічному опрацюванню та формуванню внутрішньої стійкості молоді.

Особливого значення набуває здатність студентської молоді використовувати сучасні мистецькі й цифрові інструменти для поширення правдивої інформації про війну та її історичні передумови. Молоді люди, які володіють сучасними формами комунікації та говорять зрозумілою для своїх однолітків мовою, здатні ефективно доносити український досвід як усередині країни, так і за її межами. У цьому контексті мистецькі практики стають не лише способом збереження пам'яті, а й засобом протидії дезінформації, поширення правдивих наративів про Україну та зміцнення міжнародного розуміння й підтримки українського суспільства.

Отже, студентська молодь є важливим суб'єктом формування сучасної історичної пам'яті. Через мистецьку творчість вона не лише осмислює події сьогодення, а й формує їхню майбутню інтерпретацію, зберігає пам'ять про героїв і трагедії війни та передає цей досвід наступним поколінням. Відтак інтеграція мистецьких практик в освітній процес є перспективним напрямом виховання свідомого громадянина, здатного критично осмислювати минуле, відповідально сприймати сучасність і впливати на формування майбутнього України, тому що саме це покоління визначатиме вектор розвитку нашої держави, формуватиме національну пам'ять та транслюватиме українство у світ.

Список використаної літератури та джерел

1. Баша О., Циганик М. Дисципліна "Сценічна мова" у процесі виховання актора (на матеріалах освітньої програми зі спеціальності 026 "Сценічне мистецтво (Акторське мистецтво драматичного театру і кіно)" Львівського національного університету імені Івана Франка). *Актуальні питання гуманітарних наук : міжвуз. зб. наук. праць молодих вчених Дрогоб. держ. пед. ун-ту ім. Івана Франка*. Львів : Вид. дім

“Гельветика”, 2023. Вип. 68. Т. 1. С. 35–40. DOI: https://doi.org/10.24919/2308-4863/68-1-6.

2. Верхівська-Ельтек І. С. Смарагдове небо : поезія. Львів : СПОЛОМ, 2024. 412 с. : іл.

3. Вечір пам’яті до Дня Захисників і Захисниць України “Ми разом!” : [відеозапис заходу]. *YouTube*. URL: https://www.youtube.com/watch?v=XbYTYNlyM1s (дата звернення: 05.10.2026).

4. Гарань О. Ось танк, у якого поцілив Гриць... Блоги. *Українська правда*. 2022. 24 лип. URL: https://blogs.pravda.com.ua/authors/haran/62dd5f845672d/ (дата звернення: 05.10.2026).

5. Глазовий П. Кошмарний сон. *UkrClassic.com.ua : українська літературна енциклопедія*. URL: https://ukrclassic.com.ua/pavlo-glazovij-koshmarnij-son (дата звернення: 05.10.2026).

6. Давидчак Х. Хлопчиків везуть, везуть додому... *Українська поезія і проза : facebook-група*. URL: https://www.facebook.com/groups/255425469158429/permalink/684007859633519/ (дата звернення: 05.10.2026).

7. Морозов Є. Моя дочка Марія Лелека. Новий вірш. Музика Донбасу. пам’яті Ілля Чернілевський. *Facebook*. 2024. URL: https://www.facebook.com/share/ 18KcJX3v7f/ (дата звернення: 05.10.2026).

8. Жадан С. Звідки ти, чорна валко, пташина зграє? URL: https://share.google/IOSJfZCWjx7JxLMyV (дата звернення: 05.10.2026).

9. Коровниченко М. А хтось вже завтра не прокинеться. *Facebook*. URL: https://share.google/CmCEXqty1akenChs9 (дата звернення: 05.10.2026).

10. Крат Н. Схоже, плюється даремно… *Facebook*. URL: https://www.facebook.com/nadia.krat.339347/?locale=uk_UA (дата звернення: 05.10.2026).

11. Лазуткін Д. Реквієм на дощі. *УкрЛіб : бібліотека української літератури*. URL: https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=26789 (дата звернення: 05.10.2026).

12. Лелека М. Музика Донбасу. Голоси війни. 100 віршів про війну в Україні. URL: https://arkush.net/book/11236/1 (дата звернення: 05.10.2026).

13. На факультеті культури і мистецтв презентували літературно-музичну композицію “Не хочу літа, хочу Перемоги!”. Львівський національний університет імені Івана Франка. 2023. 6 берез. URL: https://share.google/68B7AQIiAECN4qCJk (дата звернення: 05.10.2026).

14. Потопляк Г. Не хочу літа, хочу перемоги. *Facebook*. URL: https://www.facebook.com/share/p/1BpPrwK2GL/ (дата звернення: 05.10.2026).

15. Тримбач С. Солдат і поет Ілля Чернілевський не повернувся. *Незалежний Медіа Форум*. 2022. 11 груд. URL: https://uacenter.media/human-destinies/118645-soldat-poet-llya-chern-levs-kiy-ne-povernuvsya.html (дата звернення: 05.10.2026).

16. Хроніки_підвалу : подкаст. Частини 1–7 / Факультет культури і мистецтв ЛНУ ім. Івана Франка. *YouTube*. URL: https://www.youtube.com/@kultartlnu9415/videos (дата звернення: 05.10.2026).

17. Циганик М., Баша О., Бень Г. Особливості формування професійних якостей студентів спеціальності “Сценічне мистецтво (Акторське мистецтво драматичного театру і кіно)”. *Актуальні питання гуманітарних наук. Мистецтвознавство.* 2024. Вип. 80. Т. 2. С. 128–134. DOI: https://doi.org/10.24919/2308-4863/80-2-18.

18. Циганик М., Лисенко Д., Штурмак-Яремишин І., Конюх М., Гриб О. Формування вокальної культури майбутнього вчителя музичного мистецтва в добу постмодернізму. *Вісник науки та освіти.* 2023. № 12(18). С. 851–862. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-12(18)-851-863.

19. Літературно-музична композиція “Героям Твоїм Слава...” пам’яті Володимира Труша / Факультет культури і мистецтв ЛНУ ім. Івана Франка. *YouTube*. 2024. URL: https://www.youtube.com/watch?v=kqvVIgA2vtw (дата звернення: 05.10.2026).

References

1. Basha, O., Tsyhanyk, M. (2023). Dyscyplina “Stsenichna mova” u protsesi vykhovannia aktora (na materialakh osvitnoi prohramy zi spetsialnosti 026 “Stsenichne mystetstvo (Aktorske mystetstvo dramatychnoho teatru i kino)” Lvivskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Franka) [The discipline “Stage Speech” in the process of actor training (based on the educational programme in specialty 026 “Performing Arts (Acting in Drama Theatre and Cinema)” at Ivan Franko National University of Lviv)]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk : mizhvuz. zb. nauk. prats molodykh vchenykh Drohob. derzh. ped. un-tu im. Ivana Franka* [Current Issues in the Humanities: Interuniversity Collection of Scientific Papers of Young Scholars of Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University], 68, 1, 35–40. https://doi.org/10.24919/2308-4863/68-1-6 [in Ukraine].

2. Verkhivska-Eltek, I. S. (2024). Smarahdove nebo : poeziia [Emerald Sky: Poetry]. Lviv : SPOLOM [in Ukraine].

3. Vechir pamiati do Dnia Zakhysnykiv i Zakhysnyts Ukrainy “My razom!” [Memorial Evening Dedicated to the Day of Defenders and Defendresses of Ukraine “We Are Together!”]: video recording. *YouTube*. Retrieved from https://www.youtube.com/ watch?v=XbYTYNlyM1s (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

4. Haran, O. (2022). Os tank, u yakoho potsilyv Hryts... [Here Is the Tank Hit by Hryts...]. *Ukrainska pravda*. Blohy [Ukrainska Pravda. Blogs]. July 24. Retrieved from https://blogs.pravda.com.ua/authors/haran/62dd5f845672d/ (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

5. Hlazovyi, P. Koshmarnyi son [A Nightmare]. *UkrClassic.com.ua: ukrainska literaturna entsyklopediia* [UkrClassic.com.ua: Ukrainian Literary Encyclopedia]. Retrieved from https://ukrclassic.com.ua/pavlo-glazovij-koshmarnij-son (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

6. Davydchak Kh. Khlopchykiv vezut, vezut dodomu... [Boys Are Being Taken, Taken Home...]. *Ukrainska poeziia i proza: Facebook-hrupa* [Ukrainian Poetry and Prose: Facebook Group]. Retrieved from https://www.facebook.com/groups/255425469158429/permalink/684007859633519/ (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

7. Morozov, Ye. (2024). Moia dochka Mariia Leleka. Novyi virsh. Muzyka Donbasu. Pamiati Illi Chernilevskoho [My Daughter Mariia Leleka. A New Poem. Music of Donbas. In Memory of Illia Chernilevskyi]. *Facebook*. Retrieved from https://www.facebook.com/share/18KcJX3v7f/ (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

8. Zhadan, S. Zvidky ty, chorna valko, ptashyna zhraie? [Where Are You From, Black Flock, Flock of Birds?]. Retrieved from https://share.google/IOSJfZCWjx7JxLMyV (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

9. Korovnychenko, M. A kh tos vzhe zavtra ne prokynetsia [And Someone Will Not Wake Up Tomorrow]. *Facebook*. Retrieved from https://share.google/CmCEXqty1akenChs9 (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

10. Krat, N. Skhozhe, pliuiieshsia daremno… Retrieved from https://www.facebook.com/nadia.krat.339347/?locale=uk_UA (data zvernennia: 05.10.2026) [in Ukraine].

11. Lazutkin, D. Rekviem na doshchi [Requiem in the Rain]. *UkrLib: biblioteka ukrainskoi literatury* [UkrLib: Ukrainian Literature Library]. Retrieved from https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=26789 (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

12. Leleka, M. Muzyka Donbasu. Holosy viiny. 100 virshiv pro viinu v Ukraini. Retrieved from https://arkush.net/book/11236/1 (data zvernennia: 05.10.2026) [in Ukraine].

13. Na fakulteti kultury i mystetstv prezentuvaly literaturno-muzychnu kompozytsiiu "Ne khochu lita, khochu Peremohy!" [The Faculty of Culture and Arts Presented the Literary and Musical Composition "I Do Not Want Summer, I Want Victory!"]. Lvivskyi natsionalnyi universytet imeni Ivana Franka [Ivan Franko National University of Lviv]. 2023. March 6. Retrieved from https://share.google/68B7AQIiAECN4qCJk (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

14. Potopliak, H. Ne khochu lita, khochu peremohy [I Do Not Want Summer, I Want Victory]. *Facebook*. Retrieved from https://www.facebook.com/share/p/1BpPrwK2GL/ (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

15. Trymbach, S. Soldat i poet Illia Chernilevskyi ne povernu-vsia [Soldier and Poet Illia Chernilevskyi Did Not Return]. *Nezalezhnyi Media Forum* [Independent Media Forum]. (2022). December 11. URL: https://uacenter.media/human-destinies/118645-soldat-poet-llya-chern-levs-kiy-ne-povernuvsya.html (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

16. Khroniky_pidvalu: podkast. Chastyny 1–7 [Basement Chronicles: Podcast. Parts 1–7] / Fakultet kultury i mystetstv LNU im. Ivana Franka [Faculty of Culture and Arts of Ivan Franko National University of Lviv]. *YouTube*. Retrieved from https://www.youtube.com/@kultartlnu9415/videos (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

17. Tsyhanyk, M., Bash,a O., Ben, H. (2024). Osoblyvosti formuvannia profesiinykh yakostei studentiv spetsialnosti "Stsenichne mystetstvo (Aktorske mystetstvo dramatychnoho teatru i kino)" [Features of Developing Professional Qualities of Students Majoring in "Performing Arts (Acting in Drama Theatre and Cinema)"]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk. Mystetstvoznavstvo* [Current Issues in the Humanities. Art Studies], 80, 2, 128–134. https://doi.org/10.24919/2308-4863/80-2-18 [in Ukraine].

18. Tsyhanyk, M., Lysenko D., Shturmak-Yaremyshyn I., Koniukh M., Hryb, O. (2023). Formuvannia vokalnoi kultury maibutnoho vchytelia muzychnoho mystetstva v dobu postmodernizmu [Formation of Vocal Culture of Future Music Teachers in the Postmodern Era]. *Visnyk nauky ta osvity* [Bulletin of Science and Education, 12 (18), 851–862. https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-12(18)-851-863 [in Ukraine].

19. Literaturno-muzychna kompozytsiia "Heroiam Tvoim Slava..." pamiati Volodymyra Trusha. (2024) / Fakultet kultury i mystetstv LNU im. Ivana Franka. *YouTube*. Retrieved from https://www.youtube.com/watch?v=kqvVIgA2vtw (accessed October 5, 2026) [in Ukraine].

THE ART OF FOSTERING HISTORICAL MEMORY: PRINCIPLES FOR CREATING AUDIO PROJECTS AND LITERARY-MUSICAL COMPOSITIONS DURING THE RUSSIAN-UKRAINIAN WAR (BASED ON STUDENTS' CREATIVE WORKS AT THE FACULTY OF CULTURE AND ARTS)

Olena BASHA

Ivan Franko National University of Lviv,
Department of Theatre Studies and Acting,
Faculty of Culture and Arts,
18 Valova Str., Lviv, Ukraine, 79008
e-mail: Olena.Basha@lnu.edu.ua

Myroslava TSYHANYK

Ivan Franko National University of Lviv,
Department of Theatre Studies and Acting,
Faculty of Culture and Arts,
18 Valova Str., Lviv, Ukraine, 79008
e-mail: myroslava.tsyhanyk@lnu.edu.ua

The article examines artistic practices for fostering historical memory among young people in the context of the full-scale russian-Ukrainian war, drawing on creative works by students of the Faculty of Culture and Arts at Ivan Franko National University of Lviv. The significance of historical memory as an important factor in shaping national and cultural consciousness, civic responsibility, patriotic education, and moral values of the younger generation is substantiated. It is emphasized that, in the context of information warfare, the dissemination of propaganda, and imperial narratives, artistic practices can perform not only aesthetic but also documentary, communicative, educational, and commemorative functions.

The experience of engaging students in the active co-creation of historical knowledge through work with documentary testimonies, poetry, and other texts that directly reflect the experience of war is examined. The article analyzes the creation of the volunteer audio project "Basement Chronicles" during the first days of the full-scale invasion. Particular attention is paid to the work of students, teachers, and actors on the recording and performance of documentary texts written by people who experienced the outbreak of the war amid active hostilities and shelling.

Special attention is devoted to the principles underlying the construction of the literary and musical composition "I Don't Want Summer, I Want Victory…", created on the basis of poetic texts by contemporary Ukrainian authors. The main principles of its dramaturgical organization are identified. The article demonstrates how documentary poetry that records specific events, human losses, the experience of forced displacement, the heroism of Ukrainian defenders, and the aspiration for victory acquires an integrated dramatic structure through stage interpretation and becomes a means of comprehending collective experience.

The subsequent development of this artistic practice is traced through the combination of poetic language with vocal performance, original songs, bandura and guitar playing, as well as instrumental and choreographic means. Drawing on the creative activities of the Faculty, the article demonstrates the evolution of artistic interpretations of the war – from the initial documentation of emotions and hopes to an awareness of the courage and heroism of Ukrainian defenders.

It is demonstrated that involving university students in the creation of podcasts and literary and musical compositions contributes not only to the development of their professional and creative competencies but also to the active acquisition of historical experience, the formation of a responsible attitude toward national memory, and resistance to disinformation. Artistic creativity is identified as one of the effective means of psychologically processing the traumatic experience of war and, simultaneously, as an instrument of communication between generations.

The article concludes that contemporary students should act not as passive consumers of information but as researchers, creators, and narrators of historical knowledge. The use of contemporary digital formats and artistic means makes it possible to communicate the Ukrainian experience of war to young audiences both in Ukraine and abroad, thereby contributing to the preservation of national memory, social consolidation, and international understanding of the Ukrainian experience.

Keywords: audio project, literary and musical composition, historical memory, artistic practices, russian-Ukrainian war, national memory, creative work, contemporary poetry.

Стаття надійшла до редколегії 08.09.2026 р.
Прийнята до друку 21.10.2026 р.
Опублікована 11.11.2026 р.

Додаток А

Львівський національний університет імені Івана Франка
Факультет культури і мистецтв

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ТЕАТРУ

27 березня, 15. 00

Камерна сцена ЛНУ імені Івана Франка
вул. Олександра Фредра, 1

ПРОГРАМА
літературно-музичної композиції

"НЕ ХОЧУ ЛІТА, ХОЧУ ПЕРЕМОГИ "

МУЗИКА ПОЕЗІЯ ВІЙНА

Львів – 2023

Поезії читають студенти групи КМА-11 (викладач сценічної мови, професор кафедри театрознавства та акторської майстерності, народна артистка України Олена Баша, асистент – Валерій Коломієць)

1. Діана Шишка – студентка КМА - 11
Г. Потопляк "Хочу Перемоги "

2. Катерина Остапович – аспірантка, асистент кафедри Музичного мистецтва
"Пісня про віру" в **авторському** виконанні.

3. Олеся Лука – студентка КМА - 11
С. Жадан "Доки тебе стереже твоя спрага... "

4. Катерина Остапович – аспірантка, асистент кафедри Музичного мистецтва
Авторська пісня "Пливу до тебе "

5. Анастасія Козаченко – студентка КМА - 11
М. Коровниченко "А хтось вже завтра не прокинеться..."

6. Андрій Сердюк – гітара (клас асистента кафедри Музичного мистецтва Віктора Паламарчука)
Ейтор Вілла Лобос, Етюд №1
Евеліна Олексин – студентка КМА - 11
М. Лелека "Він був музикантом..."

7. Богдан Середенко – студент КМА - 11
В. Симоненко "Де зараз ви, кати мого народу..."

8. Дарія Хорошун – студентка КМА - 11
Н. Крат "Схоже, плюється даремно..."

9. Дует бандуристок, у складі Уляни Гужан (КМО-11) **та Руслани Лукіної** (КМО -31) (клас асистента кафедри Музичного мистецтва Ольги Гриб)
Українська народна пісня в обробці І. Леськів "Йшли бійці до бою"

10. Соломія Домарат – студентка КМА - 11
Х. Давидчак "Хлопчиків везуть додому"

11. Дует бандуристок, у складі Уляни Гужан (КМО-11) **та Руслани Лукіної** (КМО -31)
Муз. О. Герасименко, сл. Є. Чередниченка "Гудуть вітри"

12. Таїсія Філіна – студентка КМА - 11
Т. Власова "Танцюй, моя пташко..."

13. Софія Мокрик – студентка КМА - 51 (клас старшого викладача Галини Бень, концертмейстер Анатолій Шепель)
Сл. і муз. А. Матвійчука "Кленова балада"

14. Вокально-інструментальне тріо у складі: вокал – Софія Смага, Анна Костюк, фортепіано- Анастасія Ніколенко (керівники – асистенти кафедри Музичного мистецтва Іванна Штурмак-Яремишин та Віктор Паламарчук)
"Обійми свою дитину", сл. З. Крачковська, муз. Д. Бурнос, аранжування та переклад для фортепіано - А. Лисянська.

15. Софія Мартиняк – студентка КМА - 11
І. Верхівська-Ельтек "Ти знаєш... прийде день, закінчиться війна..."

16. Вокально-інструментальний ансамбль - студенти КМО-21 та випускники музичної кафедри
Сл. і муз. С. Вакарчука "Обійми мене"

Режисер-постановник – професор кафедри театрознавства та акторської майстерності, народна артистка України **Олена Баша.**
Музичний консультант – старший викладач кафедри музичного мистецтва **Галина Бень.**

Рис. 1. Програма виступу студентів факультету культури і мистецтв Львівського університету від 27.03.23 р.

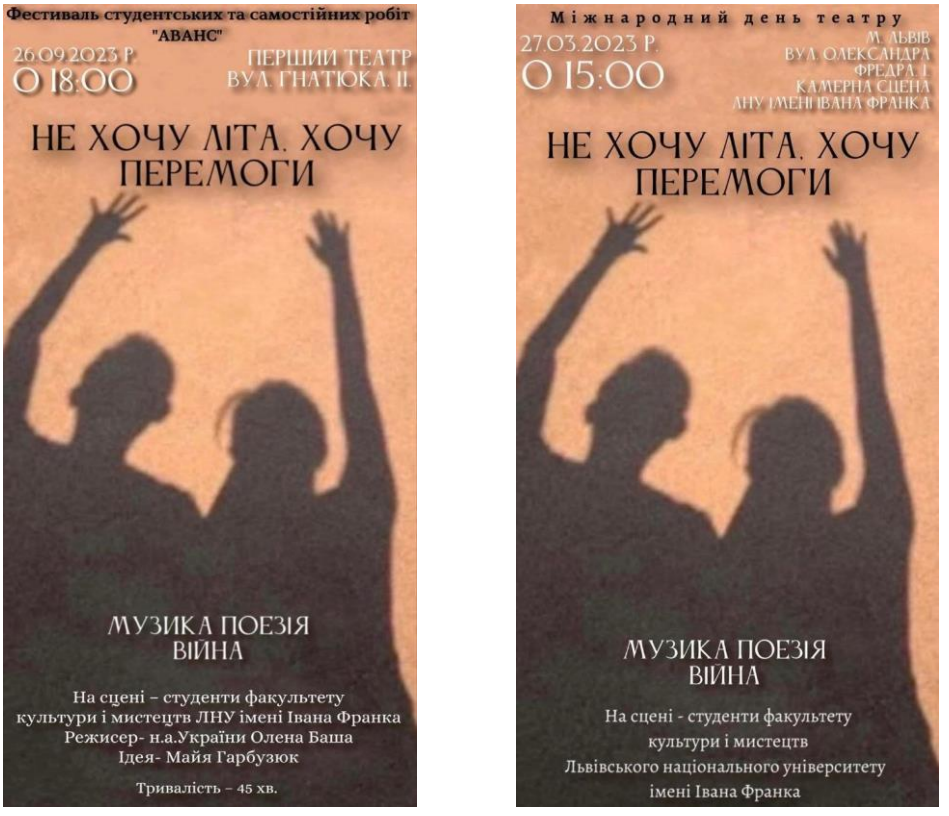
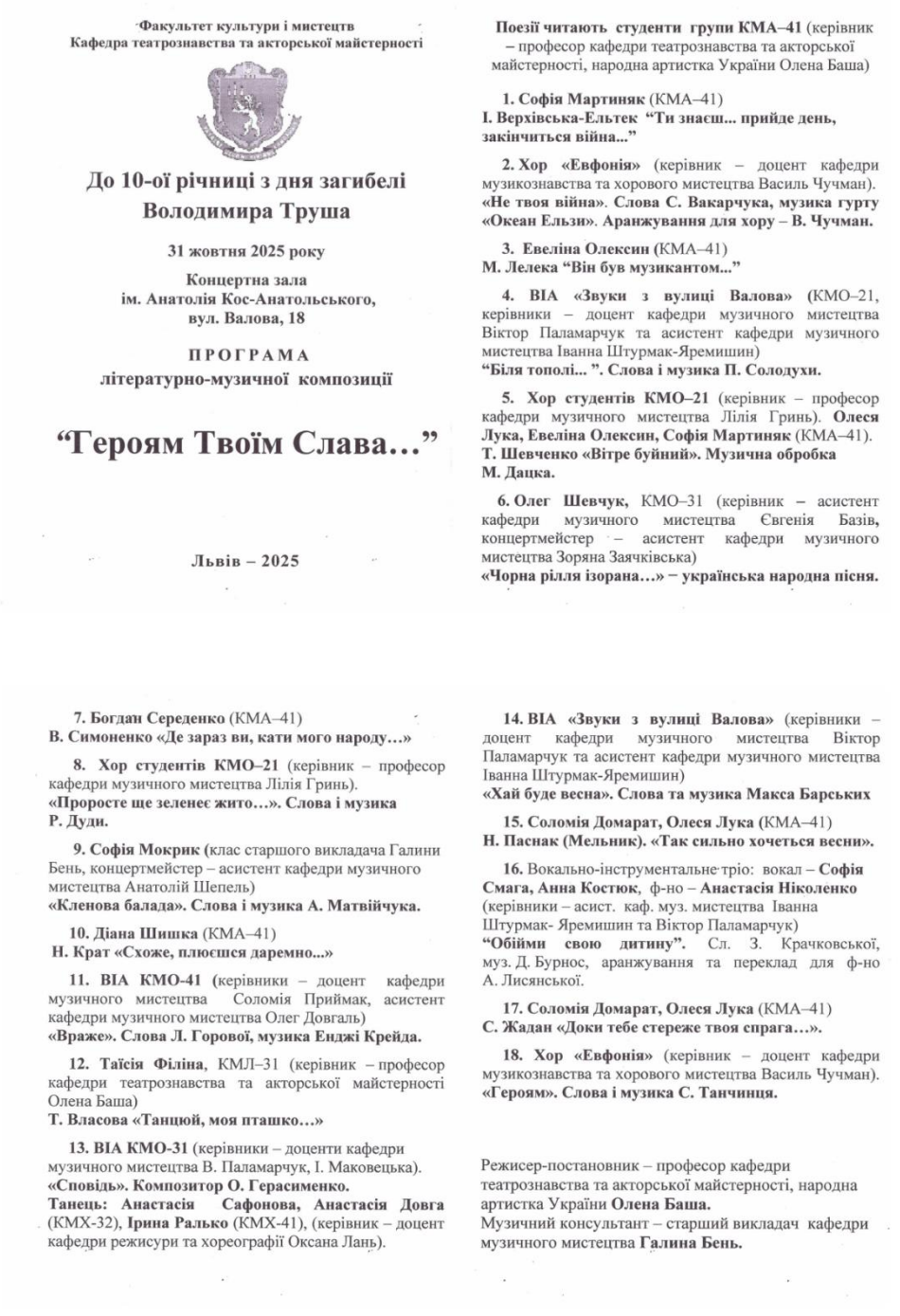

Рис. 2. Афіши студентських робіт факультету культури і мистецтв Львівського університету. Львів, 2023 р.

Рис. 3. Афіша студентських робіт факультету культури і мистецтв Львівського університету. Львів, 2024 р.

Факультет культури і мистецтв
Кафедра театрознавства та акторської майстерності

До 10-ої річниці з дня загибелі Володимира Труша

31 жовтня 2025 року

Концертна зала ім. Анатолія Кос-Анатольського, вул. Валова, 18

ПРОГРАМА
літературно-музичної композиції

"Героям Твоїм Слава…"

Львів – 2025

Поезії читають студенти групи КМА–41 (керівник – професор кафедри театрознавства та акторської майстерності, народна артистка України Олена Баша)

1. **Софія Мартиняк** (КМА–41)
І. Верхівська-Ельтек "Ти знаєш... прийде день, закінчиться війна..."

2. **Хор «Евфонія»** (керівник – доцент кафедри музикознавства та хорового мистецтва Василь Чучман).
«Не твоя війна». Слова С. Вакарчука, музика гурту «Океан Ельзи». Аранжування для хору – В. Чучман.

3. **Евеліна Олексин** (КМА–41)
М. Лелека "Він був музикантом..."

4. **ВІА «Звуки з вулиці Валова»** (КМО–21, керівники – доцент кафедри музичного мистецтва Віктор Паламарчук та асистент кафедри музичного мистецтва Іванна Штурмак-Яремишин)
"Біля тополі... ". Слова і музика П. Солодухи.

5. **Хор студентів КМО–21** (керівник – професор кафедри музичного мистецтва Лілія Гринь). **Олеся Лука, Евеліна Олексин, Софія Мартиняк** (КМА–41).
Т. Шевченко «Вітре буйний». Музична обробка М. Дацка.

6. **Олег Шевчук,** КМО–31 (керівник – асистент кафедри музичного мистецтва Євгенія Базів, концертмейстер – асистент кафедри музичного мистецтва Зоряна Заячківська)
«Чорна рілля ізорана…» – українська народна пісня.

7. **Богдан Середенко** (КМА–41)
В. Симоненко «Де зараз ви, кати мого народу…»

8. **Хор студентів КМО–21** (керівник – професор кафедри музичного мистецтва Лілія Гринь).
«Проросте ще зеленіє жито…». Слова і музика Р. Дуди.

9. **Софія Мокрик** (клас старшого викладача Галини Бень, концертмейстер – асистент кафедри музичного мистецтва Анатолій Шепель)
«Кленова балада». Слова і музика А. Матвійчука.

10. **Діана Шишка** (КМА–41)
Н. Крат «Схоже, плюєшся даремно...»

11. **ВІА КМО-41** (керівники – доцент кафедри музичного мистецтва Соломія Приймак, асистент кафедри музичного мистецтва Олег Довгаль)
«Враже». Слова Л. Горової, музика Енджі Крейда.

12. **Таїсія Філіна**, КМЛ–31 (керівник – професор кафедри театрознавства та акторської майстерності Олена Баша)
Т. Власова «Танцюй, моя пташко…»

13. **ВІА КМО-31** (керівники – доценти кафедри музичного мистецтва В. Паламарчук, І. Маковецька).
«Сповідь». Композитор О. Герасименко.
Танець: Анастасія Сафонова, Анастасія Довга (КМХ-32), **Ірина Ралько** (КМХ-41), (керівник – доцент кафедри режисури та хореографії Оксана Лань).

14. **ВІА «Звуки з вулиці Валова»** (керівники – доцент кафедри музичного мистецтва Віктор Паламарчук та асистент кафедри музичного мистецтва Іванна Штурмак-Яремишин)
«Хай буде весна». Слова та музика Макса Барських

15. **Соломія Домарат, Олеся Лука** (КМА–41)
Н. Паснак (Мельник). «Так сильно хочеться весни».

16. Вокально-інструментальне тріо: вокал – **Софія Смага, Анна Костюк**, ф-но – **Анастасія Ніколенко** (керівники – асист. каф. муз. мистецтва Іванна Штурмак- Яремишин та Віктор Паламарчук)
"Обійми свою дитину". Сл. З. Крачковської, муз. Д. Бурнос, аранжування та переклад для ф-но А. Лисянської.

17. **Соломія Домарат, Олеся Лука** (КМА–41)
С. Жадан «Доки тебе стереже твоя спрага…».

18. **Хор «Евфонія»** (керівник – доцент кафедри музикознавства та хорового мистецтва Василь Чучман).
«Героям». Слова і музика С. Танчинця.

Режисер-постановник – професор кафедри театрознавства та акторської майстерності, народна артистка України **Олена Баша.**
Музичний консультант – старший викладач кафедри музичного мистецтва **Галина Бень.**

Рис. 4. Програма виступу студентів факультету культури і мистецтв Львівського університету від 31.10.25 р.